

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-67(3)/13/AgŁ

Warszawa, 9 października 2013 r.

DECYZJA DIH-1/62/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorców: Haliny Łaby, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Halina Łaba „Sklep Rybno-Spożywczy” we Wrocławiu oraz Łukasza Łaby, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Łaba Firma Usługowo-Handlowa we Wrocławiu, w formie spółki cywilnej, od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 14 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: KBP-ŻG.8361.33.2013), na mocy której ww. przedsiębiorcom wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch partii ryb mrożonych, utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 4-13 lutego 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, zwanego dalej „Dolnośląskim WIIH”, w sklepie rybno-spożywczym we Wrocławiu przy ul. Gajowej 50, należącym do przedsiębiorców: Haliny Łaby, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Halina Łaba „Sklep Rybno-Spożywczy” we Wrocławiu oraz Łukasza Łaby, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Łukasz Łaba Firma Usługowo-Handlowa we Wrocławiu, w formie spółki cywilnej, zwanych dalej „stroną”, zakwestionowano oznakowanie dwóch partii ryb mrożonych (bez glazury) oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 121,51 zł, tj.:

- jednej partii ryb mrożonych w ilości 1,870 kg o łącznej wartości 38,90 zł (20,80 zł/kg), data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem: 11.2013, data produkcji

„12.2011”, wyprodukowanych przez Sandoy Seafood Ltd nr 170, importowanych przez Lux Fish Przydział i Jaskulscy Sp. j. z siedzibą w Szczecinie, zwanych dalej „filetami srebrzyk” – zadeklarowanych w miejscu sprzedaży na wywieszce jako „filet z morszczuka”, podczas gdy w oparciu o etykietę opakowania zbiorczego i oświadczenie wspólnika spółki z dnia 11 lutego 2013 r. ustalono, że był to „filet srebrzyk” (*Argentina Silus*);

- jednej partii ryb mrożonych w ilości 3,015 kg o łącznej wartości 82,61 zł (27,40 zł/kg), data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem: 03.2014 i data produkcji „20.04.2012”, wyprodukowanych przez TG-Seafood Ltd, importowanych przez Lux Fish Sp. j. z siedzibą w Szczecinie, zwanych dalej „filetami czarniak” – zadeklarowanych w miejscu sprzedaży na wywieszce jako „filet z dorsza atlantyckiego”, podczas gdy w oparciu o etykietę opakowania zbiorczego i oświadczenie wspólnika spółki z dnia 11 lutego 2013 r. ustalono, że był to „filet czarniak” (*Pollachius Virens*).

Taki sposób oznakowania, wskazujący na użycie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów nieprawdziwej nazwy produktu, tj. „filet z morszczuka” zamiast „filet srebrzyk” i „filet z dorsza atlantyckiego” zamiast „filet czarniak”, w stosunku do deklaracji importera na etykietach opakowań zbiorczych, był niezgodny z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136 poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”. Stwierdzona niezgodność, polegająca na podaniu nazwy produktu niezgodnej z prawdą, świadczyła o zafałszowaniu tych produktów, stosownie do art. 3 pkt 10 lit. b ustawy o jakości handlowej.

Ponadto stwierdzono, że na etykietach opakowań zbiorczych, jak również w innych dokumentach dotyczących ww. produktów nie podano informacji o metodzie produkcji, co było niezgodne z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz. U. UE L 17 z 21.1.2000 s. 22 z późn. zm), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 104/2000”, a w przypadku filetów srebrzyk – nie podano dodatkowo oznaczenia kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, co było niezgodne z art. 7a ustawy o jakości handlowej.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 13 lutego 2013 r. (nr akt kontroli: KBP-ŻG.8361.33.2013), a szczegółowe dane dotyczące zakwestionowanych produktów w załączniku nr 2 do tego protokołu oraz na wydrukach zdjęć przedstawiających sposób ich oznakowania w miejscu sprzedaży i na etykiecie opakowań zbiorczych.

W związku z powyższym, pismem z dnia 20 czerwca 2013 r., Dolnośląski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego między innymi w sprawie wymierzenia, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych (w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b tej ustawy) dwóch ww. partii ryb mrożonych, informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów

i materiałów, a także składania wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania. Ponadto, w piśmie tym wezwał ją do przekazania informacji o wielkości obrotów i wysokości przychodu za rok 2012.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, natomiast żądane informacje przesłała w piśmie z dnia 1 lipca 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r., Dolnośląski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcom, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 2 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch ww. partii ryb mrożonych. Decyzja ta została doręczona ww. przedsiębiorcom w dniu 19 sierpnia 2013 r.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2013 r. (nadanym tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o obniżenie kary pieniężnej, jako zbyt wysokiej i przewyższającej jej możliwości finansowe (z uwagi na straty poniesione w latach 2010 i 2011 oraz minimalne obroty w pierwszej połowie 2012 roku). Strona wyjaśniła, że stwierdzone w zakresie oznakowania nieprawidłowości były spowodowane nieuwagą i rutyną, a także wynikały z niewiedzy.

Pismem z dnia 13 września 2013 r., Prezes UOKiK powiadomił ww. przedsiębiorców, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł. Ustalając wysokość kary, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 tej ustawy, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z definicji jakości handlowej zawartej w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jest jednym z jej elementów.

Wymagania jakości handlowej dotyczące oznakowania ryb mrożonych (bez glazury) oferowanych bez opakowań (luzem) w miejscu sprzedaży zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.). Rozporządzenie to (przed nowelizacją) stanowiło w § 17 ust. 1, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży podaje się nazwę środka spożywczego na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego. Obecnie (po nowelizacji), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 marca 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. z 2013 r. poz. 414) wymagania w tym zakresie zostały określone w § 17 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, który stanowi, że w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 1) oraz wykaz składników (pkt 2), oraz że informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom. Nowe brzmienie przepisu (obowiązujące od 1 lipca 2013 r.), nie zmienia jednak obowiązku przedsiębiorców w zakresie podawania informacji o nazwie produktu w miejscu sprzedaży i w związku z tym, nie wpływa na niniejsze rozstrzygnięcie sprawy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o jakości handlowej, artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane oraz do znakowania artykułów rolno-spożywczych stosuje się odpowiednio przepisy określone w art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 48 ust. 1

ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Oznakowanie środka spożywczego, w myśl art. 45 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, obejmuje wszelkie informacje w postaci napisów i innych oznaczeń, w tym znaki towarowe, nazwy handlowe, elementy graficzne i symbole, dotyczące środka spożywczego i umieszczone na opakowaniu, etykiecie, obwolucie, ulotce, zawieszce oraz w dokumentach, które są dołączone do tego środka spożywczego lub odnoszą się do niego. Jak stanowi art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy, oznakowanie środka spożywczego nie może wprowadzać konsumenta w błąd, co do charakterystyki środka spożywczego, w tym jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej, stosownie do art. 7a ust. 1 ustawy o jakości handlowej.

W myśl art. 4 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia (WE) nr 104/2000, m.in. ryby mrożone mogą być oferowane do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, bez względu na sposób wprowadzenia do obrotu, tylko jeżeli właściwe oznakowanie lub etykieta wskazuje: handlowe oznaczenie gatunku i metodę produkcji (złowione w morzu, wodach śródlądowych, bądź wyhodowane). Jak wynika z tego przepisu, nazwa ryby podawana w miejscu sprzedaży na wywieszce musi odpowiadać oznaczeniu handlowemu gatunku ryby.

W niniejszej sprawie, wyniki kontroli przeprowadzonej w sklepie rybno-spożywczym, należącym do ww. przedsiębiorców, dały podstawę do stwierdzenia, że wprowadzone do obrotu dwie ww. partie ryb mrożonych (bez glazury) oferowanych bez opakowań, tj. filetów srebrzyk i filetów czarniak, nie spełniały wymagań określonych art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o jakości handlowej, w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, z uwagi na użycie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej ww. produktów nieprawdziwej nazwy produktu, tj. „filet z morszczuka” zamiast „filet srebrzyk” oraz „filet z dorsza atlantyckiego” zamiast „filet czarniak”, w stosunku do deklaracji importera na etykietach opakowań zbiorczych. Na podstawie powyższych ustaleń kontroli, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi zafalszowanymi, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy o jakości handlowej (z uwagi na użycie w miejscu sprzedaży na wywieszce nazwy produktu niezgodnej z prawdą) – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 2 000 zł, w drodze decyzji z dnia 14 sierpnia 2013 r.

Niezależnie od powyższego, w toku kontroli stwierdzono również, że na etykietach opakowań zbiorczych, jak również w innych dokumentach dotyczących ww. produktów nie podano informacji o metodzie produkcji, co było niezgodne z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 104/2000, a w przypadku filetów srebrzyk – brak było dodatkowo oznaczenia kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, co było niezgodne z art. 7a ustawy o jakości handlowej.

Odwołując się od wydanej przez organ pierwszej instancji decyzji, strona nie wniosła zastrzeżeń, co do ustaleń kontroli, natomiast zakwestionowała wysokość wymierzonej kary pieniężnej, jako zbyt wysokiej i przewyższającej jej możliwości finansowe.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, należy zauważyć, że z całości zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że organ pierwszej instancji ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, uwzględnił wszystkie kryteria określone w ust. 5 tego artykułu, a także kierował się zasadami wyrażonymi w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, z których wynika, że kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia strony, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów. Tym samym, wykonując dyspozycję tego przepisu, Dolnośląski WIIH prawidłowo stwierdził i uznał:

- stopień szkodliwości czynu (polegającego na wprowadzeniu do obrotu zafałszowanych produktów) za wysoki, gdyż jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji o zakupie. Należy podkreślić, że użycie w miejscu sprzedaży na wywieszce nieprawdziwej nazwy produktu, wprowadzało konsumentów w błąd i godziło istotnie w ich interesy, uniemożliwiając dokonanie właściwego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością;
- stopień zawinienia strony za wysoki, gdyż obowiązek wynikający z przepisów o jakości handlowej w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań w miejscu ich sprzedaży leżał wyłącznie po stronie kontrolowanych;
- zakres naruszenia za znaczny, gdyż stwierdzona nieprawidłowość wskazywała na istotne naruszenie wymagań jakości handlowej, przede wszystkim z punktu widzenia interesów i praw konsumentów, tym bardziej, że rzetelna informacja o nazwie produktu jest jednym z głównych elementów oznakowania;
- oceniając dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, że kontrolowani w okresie ostatnich 24 miesięcy nie byli objęci kontrolą organu Inspekcji Handlowej;
- określając wielkość obrotów strony za rok 2012, że kontrolowani należą do grupy mikro-przedsiębiorców i działają na rynku lokalnym.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki były podstawą do wymierzenia stronie kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji. Podkreślenia wymaga, że stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł, co stanowi [...] % przychodu strony za rok 2012, podczas gdy Dolnośląski WIIH uprawniony był do wymierzenia tej kary w wysokości od 1 000 zł do [...] zł. Tym samym, nie można przychylić się do poglądu strony, że zastosowana kara pieniężna jest zbyt wysoka.

Skuteczność kary za naruszenie prawa żywnościowego przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi spełniać głównie funkcję prewencyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, w celu niedopuszczenia do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Nałożona sankcja powinna spełniać również funkcję represyjną, czyli stanowić poważną dolegliwość, ale nie eliminować przedsiębiorcy z rynku. Celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary wymierzane w takich sprawach, po uwzględnieniu przesłanek stanowiących podstawę wymiaru ich wysokości, określonych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, nie mogą być symboliczne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 769/10).

W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona kara pieniężna będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko produkty odpowiadające jakości handlowej, w tym bez znamion zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie, wymierzona kara spełnia funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanych do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności, co do zapewnienia rzetelnej informacji o nazwie produktu.

Biorąc pod uwagę, że strona podniosła w odwołaniu, iż wymierzona kara pieniężna przewyższa jej możliwości finansowe (z uwagi na straty poniesione w latach 2010 i 2011 oraz minimalne obroty w pierwszej połowie 2012 roku), Prezes UOKiK informuje, że przesłanka wielkości obrotu osiągniętego przez stronę w roku 2012 (poprzedzającym rok nałożenia kary) została wzięta pod uwagę przy ustalaniu wysokości sankcji, zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, natomiast kwestia sytuacji ekonomicznej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara.

Jak wynika z art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), Dolnośląski WIIH, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Halina Łaba
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Halina Łaba „Sklep Rybno-Spożywczy”
ul. Gajowa 50
50-520 Wrocław
2. Łukasz Łaba
prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą
Łukasz Łaba Firma Usługowo-Handlowa
ul. Wesoła 50 lok. 25
50-524 Wrocław
3. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej we Wrocławiu
4. a/a